Leto III. V Celji, dné 5. aprila l. 1893. Štev. 10.

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega meseca. — **Dopisi** naj se izvolijo poslati uredništvu in sicer frankirani. — **Rokopisi** se ne vračajo. — Za **inserate** se plačuje vsakkrat po 10 kr. od garmond-vrste. **Velja** za celo leto 2 gld., za pol leta 1 gld., za četrt leta 50 kr. **Naročnina** naj se pošilja: **Upravništvo „Domovine" v Celji**

Ravnopravnost — kje si?

V 229. seji državnega zbora dné 22 marca 1893 stavili so poslanci dr. Gregorec, grof Alfred Coronini in tovariši nastopno

Interpelacijo:

Z drhavnim osnovnim zakonom z dné 21. decembra 1867. drž. zak. št. 142 o splošnih pravicah državljanov za kraljestva in dežele, zastopane v drhavnem zboru, in sicer s členom XIX, odstavkom 2. „priznava drhava ravnopravnost vseh deželanovadnih jezikov v šoli, uradu in v javnem življenju", torej tudi ravnopravnost slovenskega in hrvatskega jezika v teritorija, kjer bivajo Slovenci in Hrvati, namreč: na Koroškem, Štajerskem, Kranjskem, Goriškem in Gradiščanskem, v mestu Trstu in v okolici ter v Istri.

Tema, za mirno vkupno življenje avstrijskih narodov najvažnejšema zakonu že do današnjega dne ni dodan poseben izvrševalni zakon.

Vsled tega pričuja c. kr. vladi, da, sklicujoč se na drhavni osnovni zakon z dné 21. dec. 1867. drž. zak. št. 145 o izvrševanju vlade in eksekutive, čl. XI., s primernimi „narodbami in ukazi", „uvabevanje" in praktično izvrševanje s čl. XIX. drž. osn. zak. z 21. decembra 1867. drž. zakona št. 142 zajamčenih narodnih pravic za vse avstrijske narode, torej tudi za slovenski in hrvatski narod, omogoči „in tudi insili od tistih, ki so v to vezani."

Mnogo je 25 let, odkar je ta določba drž. osnovnega zakona stopila v veljavo, ne da bi se bila za Slovence in Hrvate primerno poznila in izvršila. Nihče ne more trditi, da slovenski in hrvatski jezik že imata na svojem lastnem ozemlji v šoli, uradu in v javnem življenju tiste pravice, za katere jamči drhavni osnovni zakon in katere zahteva vsakdanja potreba.

Sicer so v veljavi ukazi c. kr. ministerstev o porabi nemško-slovenskih, italijansko-slovenskih, italijansko-hrvatskih tiskovin, potem o dvojezičnih uradnih napisih in o uradnih pečatih i. t. d. in ukazi, da je vprejemati slovenske in hrvatske vloge ter je reševati v tem jeziku. Vse te narodbe pa niso zadostno izvršene, c. kr. uradniki se ne menijo za te ukaze, ali jih pa kolikor le morejo v nemar puščajo. Mnogim naredbam odrekajo tudi splošno veljavo, ker so bile izdane za specijalne službe. Nekatere naredbe je bilo od c. kr. oblastev takoveče priboriti pštem pritožb do drhavnega sodišča.

Jugoslovansko prebivalstvo je že večkrat z mnogobrojnimi petitnjami do raznih c. kr. ministerstev prosilo dvojezičnih napisov pri raznih c. kr. oblastvih, uradih in javnih zavodih, takisto je prosilo dvojezičnih uradnih tablic in uradnih pečatov, prosilo, naj se imena železniških postaj izključujejo tudi v deželnoavnodnem slovenskem ali hrvatskem jeziku, a dosleg, žal, prosilo je skoro povsem brezuspešno. Take peticije, ali se nanje sploh ne jemlje ozira, ali se odklanjajo, ali se pa rešujejo na način, ki je naravnost zaničljiv. Nekatere slovenske občine v juhni Štajerski prosile so pri c. kr. trgovinskem ministerstvu nemško-slovenskega uradnega počata za c. kr. pošto v Veliki Nedelji. Odgovorilo se jim je s tem, da se je naročil nov samonemški uradni počat — le že nekoliko večji od prejšnjega.

Tako in jednako postopanje vlade vzbuja pri slovenskem in hrvatskem prebivalstvu vedno razlo'o nezadovoljnost in vedno večjo sedituot v škodo ugledu c. kr. oblastev in v škodo zaupanja do njih. Da slovenskemu ali hrvatskemu jeziku ni mesta na uradnih tiskovinah, uradnih napisih, uradnih počatih, pri železniških postajah itd., to znatra prebivalstvo z jedne strani kot pritožbo zoper c. kr. uradnike, da ti zaničujejo drhavne osnovne zakone, z druge strani pa za neprestano opominjanje na narodno poniževanje in trpinčenje po tistih, od katerih bi imeli pričakovati varstva in pravice.

V oblgled takim jezikovnim kriricam v ozemlju, v tostranski drhavni polovici, kjer prebivajo Slovenci in Hrvati, vprašajo podpisani slovenski in hrvatski drhavni poslanci Njega ekscelenco gospoda ministerskega predsednika kot šefa in vodje vseh ministerstev:

Ali je Njega ekscelenca voljan:

1.) svojo pozornost takoj obrniti na popisane nezakonite jezikovne razmere v deželah, kjer prebivajo Slovenci in Hrvati, ter

II.) pronaročiti, da se čim prej odpravijo navedene neprličnosti pri vseh c. kr. ministerstvih, ter vsem tem ministerstvom podrejenim c. kr. oblastvom, uradom, javnim zavodom itd., nahajajočim se na ozemlji, kjer prebivajo Slovenci in Hrvati, takoj zankazati: naj se koj preskrbi in porabljajo dvojezične, to je nemško-slovenske, italijansko-slovenske, italijansko-hrvatske tiskovine, uradne tablice, uradni počati itd., naj na železniških postajah v teh jezikih omislijo

LISTEK.

Deset milijonov.

Novela, spisal Marcus Jokai. Poslovenil D. H.

(Dalje)

V zemlje se toliko tvarina ne da zakopati brez sledu. Tudi se je bilo bati, da bi ga konečno sami več ne dobili, če bi zaklad le predobro skrili. Tudi tukaj je bila Robertsonova glava na pravem mestu. Po sredi otoka dri je hudournik od skalovja do skalovja, po kterem je delal iredno veliko slapov. Robertson je hudournik vrgel iz trage s provizoričnimi jezovi, s katerimi so ga njegovi ljudje v kratkem času zajezili, ter je jel preiskavati njegovo strago. Med skalovjem jednega slapa zapazi proreji široko votlino, ktere poprej ni bilo videti, ker je je zakrival slap. Svenkaj je dal valiti sod za sodom napolnjen s čistim zlatim zlatom. Ko so bili vsi spravljeni, dal je pred ubod posebej zavaliti še veliko skalo. Na to so jezovo podrli in hudournik dri je zopet od slapa do slapa. Sedaj naj pa le ugane, kedor hoče, pod kterim da je zaklad vreden deset milijonov dolarjev!

Zaklad je bil dobro shranjen, reparjem je pa lahko okoli srca, kajti sedaj se jim ni bilo bati drug drugega, da bi jih ta ali oni ogljufal ali pa že celo ubel s celo ladjo. Skupni plen je bil na varnem kraji, kakor za železnimi vrati.

Ko so se takovaji poslovili zopet od Sajgana, bilo jih je že sedemnajst na krovu. Velika skala odvalila se jim je od srca, odkar so shranili zaklad; kajti nič več jim ni bilo treba paziti na na zaklad, ne na Robertsona. Od samega veselja plazili so nad sode, kjer so imeli spravljen rum, katerega so se navlekli tako, da so pocepali kakor mahe. Še celo vedno trezni štirje stražniki so se napili, kar so mogli, dobro vedoč, da jim pač ni treba več čuvati Robertsona. Če hoče zaj pa on sam čuva prazno ladjo.

Ko je vse to brez zavesti pod prvim krovom smrčalo, prišeli so Robertson, Viljama in Jurij poslednje delo, ktero so imeli zasnovano že dolgo časa. Spečo mornarje zapreli so v ladjo, duri in druge ubode so pa zabili jako skrbno in trdno. Kar je bilo na ladji že jedi in pijače, zvozili so vse v veliki čoln; kar ni bilo vef vsaj, pometali so v morje. Na to so vnišli kmalo, razrezali jadra in vrvi, drignili jambore iz njihovih stališč ter jih pometali v morje. Kar so imeli nautičnega orodja na ladji so vsega razbili. Igio in kvadrant vseli so s sabej v čoln. Proden so zapustili ladjo, razpeli so že jadra po krovu ter jih čez in čez na vse noče dobro pribili. Ko je bilo to dovršeno, vkrcali so se v čoln, ladja pa je plavala po neznani vodeni planjavi, kakor nekdaj Noetova barka, podobna mrtvaškej kresti, kjer je bilo pokopanih 14 tisil smrti posvečenih ljudi. Niti mrtvaškega pta in hobljev jim ni manjkalo, kajti jadra na krovu so bila dobro pribita.

Štirinajst dni gonili so vetrovi zapuščeno ladjo po morji sem in tje, ne da bi jo bilo valovje pogoltalo. Potnajsti dan zašel je je lovec morskih kitov, ki je pribita jadra odtrgal in odprl duri. Od vseh živepokopanih mornarjev živel je le že eden, in že ta je bil postal blazen ter ni nikdar več prišel k pameti. Vsi drugi so so deloma podušili, deloma so pa pomrli lakote in žeje.

Glavni trije grešniki vzeli so se pa celo noč po morji. Proti jutru dospeli so v luko otoka Vahon, kjer so rekli, da so se rešili iz ponesrečene trgovske ladje. Kedo bi jim le tega ne bil verjel? Ondajnji guverner napravil jim je potne liste, brazilijanski kapitan vzel jih je iz milosti na ladjo, a ktero se je ravno peljal v Rio di Janejro. Ši so z njim. Delali so se tako ubožne, kakor bi ne imeli niti vinarja, če prav je imel vsakdo v obleki zašitih svojih 20.000 pijastrov. Med sabej so se zmenili, da si kupijo v Ameriki za ta denar trgovsko ladjo, a ktero bodo potem jadrali na cizk po sedeče z zlatom napolnjene, ktere bodo potagema zvozili iz otoka. Razven njih treh živa duša ne bo smela veleti, kako dragocenost da bodo imeli v ladji. Mornarjem se bo rekło, da je barvini les.

V Rio di Janejro živeli so od tedna; med tem zasanjkalo je zopet jednega izmed njih. Jurja je nekdo zveče iz kavarne domu sledeča z nožem umil in zaklal. Nikdar se ni zvedelo, kedo ga je bil.

napise in skrbi, da se bodo ta imena pri posameznih vlakih izkicavala?

Na Dunaji, 24. marca 1893.

Dr. Gregorec, Alfred Corsini, dr. Ferjančič, Pfeifer, Kluz, Nabergoj, Pavše, Šukljo, Globočnik, dr. Gregorčič, Robič, Borštš, Šupuk, dr. Laginja, Vokšajk, Spinčič, Dapar.

Raj, Salostno in prezmešljivo za naše razmere, ako mora poslanec 26 let potem, ko se je izkala postava o jednakopravnosti, ministru opozarjati na to, da je ta postava že vedno le na papirju in da se dejansko ne izvršuje. Tisti, ki so v prvi vrsti poklicani in za to od drtave nastavljeni, da skrbijo za izvršitev zakonov, se za to najmanj brigajo, nasprotno, kjer le morejo, že ovirajo izvemšenje v drtavnih zakonih utemeljenih in zajamčenih narodnih pravic. Za to smo neumornemu poslancu g. dr. Gregorcu prav hvaležni za njegovo interpelacijo, a katero bode ministerskega predsednika prisilil, da se enkrat točno izjavi o svojih namenih glede izvršitve narodne jednakopravnosti. Kako malo mar je poslino pri nas na Štajerskem uradnikom za uresničenje postavnih določb, se razvidi med drugim tudi iz sledečega:

Pred jedlim letom vložili so vsi slovenski v okrožji celjskega okrožnega sodišča stanujoči in delujoči advokati in notarji pri predsedništvu okrožnega sodišča peticijo za napravo in uvedenje dvojezičnih tiskovin, uradnih tablic in uradnih pečatov i. t. d. pri vseh okrajnih sodnijah in pri okrožnem sodišču samem. Na rešitev te peticije čakamo tako kakor Izraelci na Mesija, pa zastonj.

Takina je usoda naših prošenj, ker so ravno ponižne prošnje. Mi moramo odvrniti se vedno le prosjačiti za svoje pravice, namesto da bi jih zahtevali.

Celjske novice.

(**Občeslovenske obrtne društvo v Celji.**) zborovalo je v soboto dne 25. p. m. Zborovanje je bilo dokaj dobro obiskano. Počastil je zborovanje tudi drtavni poslanec g. M. Vokšajk in več drugih odličnih gostov. Voliti se je odbor sledečih gospodov: Bonzon Štef., Vokšajk F. E., Strakek Štef., Hribar Dragotin, Magolič Stefko, Hočevar Jos., Majdič Peter, Ropas Al., Zupanc J., Gologranc Fr., Kapus J., Kmecl J., Zwerenz J.*), Zabukošek Jos., Zagoričnik Fr. Upati je, da se bode odbor resno popejlel dela in v kratkem oživel tudi podružnice po vsem Slovenskem. Rodoljubni obrtniki se prosijo, da blagovole v svojih krajih pričeti vpisovanje in da to naznanijo predsedstvu v Celji, da prejmo potrebne tiskovine.

*) J. Zwerenc bil je sicer voljen v odbor, vendar pa bode pri pravem shodu iz društva izključen, kajti igrati je hotel drugim ulogo in take medskarje nakovalica prepoštenemu celjskim nemškarjem. — Sicer spregovorimo o tem „mudu" še vel. Dame opozarjam, le naše obrtnice in kmete, naj bodo oni enakopravni od njega in store svoje narodne dolžnosti. „Svoji k svojim!"

(**Koncert**) tamburašev „Celjskega Sokola" s sodelovanjem pevcev celjske čitalnice napravi „Celjski Sokol" na belo nedeljo dne 9. aprila v vrtnem salonu v hotelu „pri belem volu" („Koecher). Začetek ob 8. uri. Vspored tamburašev: „Naprej", Kolo iz „Tabarskih pismičev", „Ljubim te", „Podoknica iz Tabarskih pismičev", „Mrak" in „Tam za gorc". Vspored pevcev: „Slovo", „Hercegovska", „Večer na Savi", „Na planine", „Soča", „V tihi noči" in konečni terzet. „Kje so moje solzice"? Fantazija za glasovir. „Pesnij venec". Potpourri slovenskih pesem za glasovir, igra g. J. Arzenšek. Vstopina za osebo 50 kr., rodovina trek oseb 1 gld. K mnogobrojni vdeležbi vabi vljudno odbor.

(**O šolostalih razmerah**) na celjski gimnaziji, o narodbah ravnatelja Končnika, o vedenji nemških profesorjev, o čudnih izjavah dež. šolskega nadzornika dr. Zindleria pišejo celo večji avstrijski listi in obetajo na odločni način vse te malo spodbudne razmere. Zanimiv spis o vsem tem je imel tudi „Agramer Tagblatt".

(**Nemško društvo.**) V Celji obstoji „nemško društvo" in človek pričakuje, da so uže tega društva sami pristni Nemci. Ali glejte: Doslej je bil načelnik društvu Kranjec dr. Sajovic, sedaj pa je Hakelan Julij Rakuš in v odboru so še: Kozjan dr. Krvavič, Škerljan dr. Stepišnik, Slatinšan dr. Hojsel. Posavec dr. Jesenko itd. Iz tevtoburških gobčev pa ne vemo, če je kdo v tem nemškem društvu.

(**Sv. misijoni Celjskih oc. lazaristov**) vrši se od dne 6. do 16. aprila na Planini; od dne 20. aprila do dne 7. maja v mestu Radgoni (slov. in nemško); od dne 14. do dne 24. v Sv. Petru pri Radgoni; od dne 27. maja do dne 4. junija v Šc. Lovrencu na Dravskem polju; od dne 24. junija do dne 2. julija pri Sv. Ožbaltu ob Dravi.

(**Da bi Celje izgledalo bolj nemško**) napravili so pri mestnih mitnicah velike napise, seveda nemške in celo v nemških barvah „Kapuziner-Maut", „Graner-Maut", itd. Čudni so res ti mokarji. Napisi so za slovenskega kmeta, ki prizada ali privaža v mesto živež, napisejo ma pa v njemu nerazumljivem jeziku. — Ima li občina pravež denarja ali pa morda mislijo, da kega jeze?

(**Slovenske gosle**) Nekatera, posebno dijaška in prevska društva imajo lepi običaj, da svoje svečanosti pričenjajo se svojim geslom. V geslu se izraža v malih stihih, ki se pojo po slovenem napevu, namen društva. Tudi naše obče slovenske gosle: „Za vero, dom, cesarja" zletil je naš pesnik Stritar v sledeče stihe:

„Razlegaj se čez hrib in log:
Vladarja nam ohrani Bog!
Iskrice večne sveti žar,
Najdražji nam je Božji dar.
Za domovino trud in kri!
Slovenski narod naj živi!"

Prav lep in slovenem napev k tem zbranim besedam zletil je znani virtuoz za citrah gosp. Vekoslav Vampolič na Dunaju. Priporočamo toplo slovenskim društvom in pevcem to skladbico, ki se dobiva tiskana za elegantnem kartonu pri gosp. Vekoslav Vampoliču na Dunaji, Ottakring, Friedmannsgasse, St. 8.

(**Bolji grobi**) so bili nalo lepo okrašeni po vseh cerkvah. Posebno lepo oděšan je bil pri č. oc. kapucinih. Na tisoče pobotnega ljudstva prišlo je in okolico k molitvam. V soboto vrčilo se je vstajanje po celjskih cerkvah, v nedeljo v jutro pa pri sv. Jožefu.

(**Nemška mestna hranilnica v Celji**) imela lani 25.677 gld. 12 kr., letos pa 21.843 gld. 27 kr. tedaj 4833 gld. 85 kr. manj dobitka, kakor lansko leto. — V papirjih imela je nalednega 1,912.819 gld. 75 kr. Tudi pomenbno. — Čudimo se le, da je le toliko slovenskega denarja pri temu zavodu.

(**Slovenske pevsko društvo v Ptuji**) imelo bode letos svej veliki skupni koncert v Mariboru. Mariborskim in celjskim nemčurjem to ni nič kaj vbeč ter opomanjajo v svojih lističih na to, da se bodo, da treba, posluževali proti slovenskim gostom svojih pravic kot gospodarji imenovanih mest. Ta jeza izvira pač iz zavisti, ker si ne morejo privoščiti takih muzikalnih užitkov kakor nam jih daje leto za letom s svojimi koncerti naše slovensko pevsko društvo; drugič pa jim ne daje miru znana njih oslabnost, a katero se smatrajo kot gospodarje mest, kjer imajo večino, in slovensko prebivalce smatrajo le kot trpljene goste, kateriim lahko vsak čas vrata pokažejo. Proti temu umetnemu stališču opomnimo le, da živijo nasi Nemci na slovenskih tleh in da le bode prišel čas, ko bodemo mi njim zapovedovali, kako se imajo obnašati na slovenskih tleh proti gospodarjem slovenskega Štajerja. — Našim posili-nemcem silno neprijetno doni v ušesih vsaka slovenska ali slovenska beseda. To so sevda le nekateri hujskači, večina je pa trezna in pametna. — V mestu Bruck na Mari na Gornje-štajerskem je precej slovenskih in hrvatskih dijakov, ki pohajajo tamošnjo rudarsko akademijo in med sebej občujejo seveda v svojem maternem jeziku. To oskrunjenje nemškega značaja tega gornjedrajerskega mesta pa tamošnjim nemškim hujskačem ni po volji in v svojem glastu se silno razburjajo zaradi take predrznosti. Oni ne pomislijo, koliko grošev dobiva to mesto leto za letom od teh slovenskih in hrvatskih dijakov in da tem ni ravno treba nositi svojega denarja tja, kjer velja slovenska ali hrvatska beseda za greh. Kam vodi vendar slepa narodna strast in nestrpnost!

Spodnje-štajerske novice.

(**Neurečna nemška politika.**) Čeravno ljudstvo zdihuje pod velikim tremenom dolgov in davkov, čeravno ves omikani svet vidi, da naša kmeta tarejo tudi velika naravne zneroče, ko mu trtna uš vinograde izpodjeda, ko mora

---

Sedaj imel je Robertson le še jedinega dohtnika. Od vseh ostala sta le dva, in ta dva naj bi se delila. Jej, koliko bi vsak dobil! Rodeta menda vendar zadovoljna?

Zadovoljna? Vsi pekinski vragi zakrohotajo se pri tej bedasti besedi. Kje pa je človek na svetu, ki bi bil zadovoljen? Kako le bi bil zadovoljen človek, ki je toliken zaklad vkradel, ki je razumel tolikanj tovarišev zmehiti se? Ali more tak človek mirno spati, dokler še poslednji tivi, čegar mora biti polovica nesmernega zaklada?

Tako nekako se je po Jurijevi smrti tudi dončevalo Viljamsu; zato pa ni hotel več z Robertsonom spati v eni sobi, niti iz tistega kozarca kaj piti, kterega je imel Robertson v rokah.

* * *

Nekega večera potrkala sta pri Doni Terezji dva mornarja rujavih obrazov, na kterih so bile globoko vtisnjene vse tehave prestanega življenja na morji. Obleka jima je bila oguljena in raztrgana.

Zamorec Dona Terezije ju ni pustil v sobo, tako sta se mu zdela sumljiva, ta dva človeka, ter ju je vprašal, kako se piškta, od kod da sta in kaj bi rada.

„S tvojo gospo bi rada govorila; idi in objavi zuji. Le reci ji, da sta zunaj dva moža, ki prenoceta deset miljonov".

Zamorec je kar zazijal slišavši o tolikanjem premoženji v rokah teh dveh po tem dičečih capinov. Še večje pa je bilo njegovo začudenje, ko se je po njegovem naznanilu gospa sama drignila iz mehkega stola in hitela capinoma nasproti. Enemu se je obesila za desno, drugemu za levo roko ter ju je vlekla s sabo v sprejemalno sobo, kjer ju je jako domače in presečno pozdravila, kakor bi se bili vte Bog vé, kako dobro poznali. Doni Terezji je bilo ravno tako dobro znano, kakor mnogim drugim Limancem, kaj da se je zgodilo s „Peruvijanom". Prepričana je bila, da so bile temu povod njene lepe oči.

„Samo vidva sta ostala", pričela je s njima razgovor, ko so došli v salon. Pri tem se je zopet stegnila po črnobarvanastem divanu; kodrasto glavo si je pa podprla z okroglo roka.

„Ali se ti zdi, da naa je prevel, ali premalo?" vpraša je Viljama.

Na vsak način preveč! Kar je poloviščarskega, ni nikdar celotno in vidva sedaj oba sostavljata le le celo jedinoto.

„Deset miljonov!" nemarni je Viljama presenečno pred se, „to je vte nekaj. Vsak izmed naju po pet miljonov. Jaz bi rekel, da je to že vredno, da vsaka Limanka gospa ponestanka tolikih miljonov pogleda lepo, in naj bi bil taisti že tako razbit".

„Saj to je ravno, kar mi otežuje volitev."

„Kaj pa sve, ali za te prav nič ne dá?" Dona Terezija se je zakrohotala. To je bil njen odgovor na to vprašanje.

Robertson si je zinil nobeno. Na nisksem stolčku sedeč je le molčé gledal pred se, kakor bi ga ne brigalo vse skupaj nič.

„In vendar morsé voliti med zama prekrasna dona Terezija, nadaljeval je Viljams; kajti povem ti, da je nama obema, ki sva imela srečo najino tovarišo prelivati, duša prirahlona ter nihče ne bo hotel umreti drugemu na ljubo. To pa že tem manj, ker paziva oba na vse moč vsak na svoje zdravje. Ali ni res, Robertson? Kaj?

Robertson se je ozrl v Viljamsa, kateremu se je zdelo, kakor da ga bi le-ta smehljaj stal najmanj pol sveta, vsaj tako toliko bel mu je od srcá. Strsalo ga je po celem tivotu in to tamboij, ker Robertson ni rekel prav nobene.

Viljams je te vel časa govoril dami to in ono. „Kmalo, dona Terezija bodeva pokliča k trojim nogam vsak svoj telko priatelani delež in tebi bo določiti, na ktero stran da se bo nagnila tehtnica tvoje ljubezni

Ko sta odhajala, pridrtal je Robertson nekoliko svej korak in kreolinji zašepetal na ulo: „Kterega boš izvolila?"

Ona pa ga je pogledala s satansko-leskečimi očmi in mu sikala na ulo:

„Lastnika desetih miljonov". (Dalje prih.)

Hranilno in posojilno društvo v Ptuji,

registrovana zadruga z omejenim zavezo.

Bilanca za 9. poslovno leto

Aktiva

	gold.	kr.
Hiša vl. k. 346 Ptuj	31057	33
» » » 52 »	7250	—
Inventar	394	12
Posojila 3172 zadružnikom	365591	38
Zaostale obresti od posojil	4475	87
Naloženi denar v bankinkah	18219	90
V poštni hranilnici	1154	97
Menice in tiskovine	344	77
Gotovine v blagajni dne 31. decembra 1892	5936	07
	634424	43

Pasiva

			gld.	kr.
Glavni deleži		2000—		
Opravšni »	od 3185 zadružnikov	48651·04	50651	04
Hranilne vloge od 1214 vložnikov		515316·06		
Kapitalizov. obresti od hran. vlog do 31. dec. 1892		18810·90	534026	96
Za leto 1893 prepletane obresti od posojil			5780	54
Splošni rezervni fond 1. jan. 1892	gld. 7744·10			
5½% obresti do 30. junija 1892 »	193·60			
4½% obresti do konca dec. 1892 »	174·24			
Vstopnina leta 1892 »	980—	9091·94		
Spec. rezervni fond za zbolajne zgube meda 1. januvarja 1892 gld.	36255·90			
5½% obresti do 30. junija 1892 »	656·40			
4½% obresti do konca dec. 1892 »	500·76			
Denesek 1. 1892 za poseb. rez. fond »	153·60	37566·66	36748	60
		36748·60		
		3251·40		
in ker se je dal ostanek čistega dobička v menka vsled sklepa današnjega občnega zbora k poseb. rezerv. fondu, znaša oba rezervna fonda vkup		40000—	7217	31
Čisti dobiček leta 1892				
			634424	43

V Ptuji, dne 31. decembra 1892.

Ill 3-1

Slovenski romarski vlak v Rim!

VABILO

na prvo slovovensko romanje v RIM

povodom 50letnice škofovskega jubileja sv. Očeta papeža LEONA XIII.,

za katero priredita spodaj podpisana poslovni vlak po jako znižani ceni

v pondeljek dné 10. aprila 1893

in sicer da se, izker drugi navedi, tudi vsi Slovenci pokažejo svetemu Očetu in o tej jako ugodni priliki ogledaje njegove svetne zaslužnosti.

Posebni vlak vozi sledeče:

Postaje	Vlak odhaja ob	Cena za tje in nazaj I. razr.	II. rz.	III. rz.
Maribor	9— dopold.	29—	20—	20—
Selje	9·20 »	29·20	49·80	32·60
Pragersko	9·32 »	29·20	49·20	32·60
Slov. Bistrica	9·43 »	29—	49·50	32·40
Poljčane	10·01 »	28·90	49·40	32·30
Ponikva	10·20 »	28—	48·60	32—
Grobelno	10·38 »	27·90	48·70	31·90
Št. Jur	10·45 »	27·60	48·40	31·70
Store	10·55 »	27·30	48·30	31·60
Celje	11·08 »	27—	48—	31·40
Laški trg	11·24 »	26·60	47·70	31·20
Hrastnik	11·49 »	26·10	47·20	30·90
Trbovlje	12·01 popoldl.	25·70	46·90	30·70
Zagorje	12·10 »	25·60	46·80	30·60
Litija	12·18 »	25·10	46·60	30·30
Kresnica	12·43 »	24·80	46·20	30·20
Zalog	12·55 »	24·70	45·90	30—
Ljubljana . prih.	1·18 »	24·20	45·10	29·50
	1·31 »	23·70	44·80	29—

Postaje	Vlak odhaja ob	Cena za tje in nazaj I. razr.	II. rz.	III. rz.
Ljubljana . . odh.	1·46 popoldl.	23·70	44·80	29—
Borovnica	2·21 »	23·70	44—	29·70
Logatec	3·02 »	23·20	43·70	29·50
Planina	3·19 »	22·90	43·30	29·30
Rakek	3·35 »	22·30	42·90	29—
Postojna	3·54 »	22·00	42·60	27·90
Prestranek	4·06 »	21·30	42·20	27·60
Št. Peter	4·20 »	20·90	42·20	27·50
Divača	4·35 »	20·70	41·70	26·90
Sežana	5·12 »	20·40	40·60	26·60
Opčina	5·24 »	20·20	40·20	26·40
Prosek	5·35 »	20·00	40·00	26·40
Nabrežina	5·55 »	20·00	40·00	26·30
Trst (Monfalcone)	6·25 zvečer	20·00	39·70	25·90
Sonka	6·35 »	19·60	39·60	25·70
Zagrado	6·45 »	19·40	39·50	25·60
Beljaja	6·57 »	19·20	39—	25·40
Gorica . . . . prih.	7·08 »	18·90	38·90	25·30
odh.	7·43 »			

Videm (Udine) prih. 8·50 zved., odh. 10·20 zved. Cena za I. razred gl. 34·10, II. razred gl. 22·40, III. razred gl. 25.— Florence prih. 9·41 ajstraj, odh. 9·50 ajstraj. Chiusi prih. 1·14 popoldl., odh. 2·14 popoldl. V Rim prih. ob 5 popoldl.

Gorej navedena cena velja za vsako nad tri leta staro osebo na vožnjo tje in nazaj, toda po tisoti progi nazaj. Preko Lerete nazajvožnja pa stane v I. razr. gl. 6·—, v II. razr. gl. 3·— in v III. razr. gl. 2·— dvojno, in to naj se ob enem pri kupovanju ali vsaj med vožnjo pred Gorico zakriti, ker poznaje je postroši nemogoče.

Romarjem se smo po **Laškem** proti znižanim voženja dosežene prednosti in je ista dovoljena brez vsake dopiske s vožnjo vozovnikom enakim in brzovlakom. Po **Avstriji**, to je od Korozne (Corcuna) naprej je pa izvzeg na vožnje, torej nazajvožnje. Lažki so za nazajvožnje **20 dni** veljavni.

Za vožnje na **stranskih progah**, n. pr. od Gradca do Maribora, od Ptuja do Pragersko, od Zagreba do Zidanega Mosta, od Reke do Sušaka in od Trsta do Nabrežine naj se javijo do blizje postaje, od koder pozdravi vlak gorje, vozeče vožnji lažki, kar je veljava lažki podaljšana od 8 dni na **30 dni**, ako se pokaže lažek; veljaven za vožnje v Rim.

Enako je tudi **sniženo** na podlagi rimskega lažka vožnja **od Rima do Ancone** (in nazaj, in sicer za I. razred gl. 18·—, II. razred 13·— in III. razred gl. 8·50 in sicer z vsakim vlakom, ako se izkažeš lažka na 25 osob.

Razven tega priznjen bo pa tudi skupni lažek **iz Rima v Napolj**, ozirovma **iz Rima v Pompeji**", in to najbolj **v pondeljek 17. aprila ajstraj.** Stranska taka voženja traja nekako 5 ur. Na podlagi rimskega lažka sniženo je **samo na vožnje po Laškem** tudi na posamezne priklapljajoče vožnje nazajgrede, n. pr. od Poligno do Assisi ali Perudžije, od Bologna do Firenže in nazaj. — **V ves vozil samojo se le kovčegi do 50 cm. dolgi, 30 cm. široki in 25 cm. visoki; na ta obeg kovčeje se na lažki zdanaist strogo paži.** Obenkrat kovčegi morajo se kot potna prtljaga oddati in ter nanje posebej plačati.

Potovalne pravice ni nobeden potrebna, ovolar pa je priporočljivo, ozirovma si kako avstro-italian, n. pr. dunajski ali Arnei lat, potovalno legitimacijo lat., ker so te listine potrebne posebno pri poštnih postajah.

Vozni listki prodrlni naj se **pri ka pri.** Izdavaja se pa vozni listki pri spodaj podpisanem **podjetniku vlaka**, pri **„Katoliški družbi" v Ljubljani**, kakor tudi pri mnogih **župnijskih, občinskih in poštnih uradih.** Prijatelje podajta, ki bi hoteli v prospeh tainstva z dobrohotnim **predlagajem vozniih listkov** pripomoči, prosimo, to **takoj naznanit upodaj navedenem.** Naprodaj listki vsemogo se nazaj.

Med izvodnjo bo ostrihljena vožnja v Videm (Udine), zajamrk v Firenzi in obed v Chiusi. **Jedil** in **pijač** naj ceni, udeležnici radi certas se jemlji vsi seboj, kolikor potrebujejo do lažke meje. **Sneden** in **tabaka** ne sme nikdo čez meje seboj imati.

Krstek kažipot in tabaci knjižica, kaževa bo obeganja **vsprevod kovanje v Rimu**, sadrž in **znamenovati** tainstva, **najpotrebnejše izraze v italijani**, **sadrž lažkih** izkazov z vozniim redom, in vsem drugim potrebnim, dobivala se bodo nabaje dni pred odhodom in med vožnjo v vlaku, kakor tudi mamke, s katerimi je bo vstop v Rimu pevsod brezplačno mogoč.

Čez svetinjeno pri sv. Očeta dolnebem na zungladen bodo šele v Rimu.

Vlaki v najvjrazvnejši svari s posebnim vlakom vozijo sledeče: Iz Dunaja ob 9·— zvečer (čez poprej), iz Gradca taisti dan ob 5.50 ajstraj, iz Spod. Dravograda ob 4.55 ajstraj, iz Ptuja ob 7.33 ajstraj, iz Velenj ob 5.50 ajstraj, iz Zagreba ob 8.02 ajstraj, iz Kamnika ob 9.50 dopoldne, iz Trbelja v Ljubljano ob 3.40 ajstraj, iz Reke ob 8·— dopoldne, iz Pulja ob 6.55 ajstraj, iz Trsta ob 4.35 popoldne, iz Trbelja na Videm ob 4.33 popoldne ali ob 11.50 dopoldne, iz Celovca po jak. železnici na Videm ob 2.45 popoldne ali 10·— dopoldne. Osi Koroški udeležnici, ki bižje v Videm v posebni vlak vstopiti, morajo to takoj pri kupovanju listka naznanit.

Slovenci!

Ko samodinec te lepe prilike in pokažimo v prav mnogobrojnem številu vernost in udanost našemu svetemu Očetu, ogljemo si pa ob onem prekrasnem prestolcu katoliškega in lepe lažke pokrajine, v kar ste uljudno vabljeni.

Jos. Paulin v Ljubljani
(mesja peter. pisarna) podjetnik poseben vlaka.

(Ill 1)

Katoliška družba v Ljubljani
(dr. Ant. Jerc, prošt, predsednik) podjetnica zbornosti.

Franc Čuden

urar

(preje Jos. Geba)

v Ljubljani

Sloneva ulica st. 11.

priporoča slav. občinstvu in poseben prefast. duhovščini, svoje bogato zalogo **švicarskih žepnih ur, po najnižjih cenah, zlatih, srebrnih, nikelnastih in steenskih ur z nihalom** (Pendeluhr), **budilnic verižic vsake vrste, prstanov, ušnov** in vsih v njegovo stroko spadajočih stvari.

Popravila narodim dobro, hitro natančno in cenoma. Polčna završka izvršujejo se preveji. **Ceniki brezplačno** in po pošti. V cenikih je natančneje popisano, kolikšen čas **jamčim** (garantiram) za katero stvar in kako zamenjam. (26) 10—3

Krojaški mojster

Josip Hočevar

Celje, Grotska ulica.

priporoča velečastiti duhovščini in slav. občinstvu svoje velike (32) 20-3 **zaloge**

starejših oblek za gospode in dečke

po najnovejšem kroju

v in nizkih cenah.

Velik izbor sukna

in vsacjih kakor tudi domačih sukovno primnih tvrdk.

Vsako narodilo se **kako po želji izvrši, ter se zagotovlja trajno in solidno postrežbo.**

Natečaj.

Zgradba novega oltarja pri stolpu župne cerkve sv. Mihela pri Šoštanji se bode po zniževalni drabbi oddajala.

dne 12. aprila t. 1.

ob 10. uri dopoldne

na lici mesta. Načrti, drabbeni pogoji s prevačunom stroškov pr. 2678 gld. 63 kr. leže v župnej pisarni na ogled. (30) 2-2

Cerkveno-skladni odbor sv. Mihela pri Šoštanji

Zaloga specerijskega blaga

MILAN HOČEVAR

Celje, Grotska cesta, 1

Izvrstna zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, riža, finega olja, jedilnega olja, masla, svinjske masti, rumi, čaji, vina v butiljkah, sremske slivovke, kranjskega krisovca, itd. itd.

Šavstsko pšenično moka.

Poljske semena

kakor: detelnega lisjerske in lucerner, travnega za moker in suhe njive, rukolnega korenjevega itd. (30) 25-2

Korenje in oves.

po najnižji ceni na drobno in debelo.

MAŠNE

in

MOLITVENE KNJIGE

v papir in pisteno vezane

po 15, 25 in 35 kr.

v usnje vezane

po 40, 60, 70, 80, 85 kr., gl. 1.—, 1.25

v usnje vezane s kovinnim križem

po 85 kr., gl. 1.20, 1.50, 1.80

in vsi lepše in elegantno vezane

priporoča

D. Hribar v Celji.

Josipina Šumi

v Ljubljani

na Kongresnem trgu st. 12.

Največja zaloga bonbonov

lastnega izdelka, vsakovrstnih vedno svežih sladčic za trgovce, kakor tudi v izobiji kramarskega blaga (pekarije itd.), ki se naročno pošlje po cenah in cerkvenih sladčic.

Na stotine predmetov iz sladkorja po vsaki ceni ed navedenih do najfinejših.

Posebno priporočam za velikonočni čas **prav lepih pirhov** okusno izdelane iz sladkorja, dalje tudi iz čokolade, mandeljev (Marzipan) s svže. lesa (34) 3-3 in stekla.

Na drobno in debelo po najnižjih cenah.

Naročila se izvršujejo točno.

Cenike pošiljam na zahtevanje.

Lepe vizitnice izvršuje D. Hribarjeva tiskarna v Celji

Josip Kabukovšek,

krojaški mojster v Celji

Glavni trg st. 18

Priporoča se za izdelovanje vsakovrstne obleke za gospode in dečke. Velika zaloga vsakovrstnega blaga, kakor tudi storjene obleke za kmete, gospode in dečke. Velik izbor vsakovrstnega perila in spodnje obleke. (25) 20—2

Odstop obrti.

Vnijem si vljudno naznaniti p. n. Celjanom in okolišanom celjskim, da sem svojo od 22. februarja 1889. leta izvrševano

dimnikarsko obrt

odstopil z dosavnijim dnem dimnikarskemu mojstru gospodu **Josefu Valenčaku.**

Ob tej priliki se najtopleje zahvalim svem svojim p. n. strankam za prijazno zaupanje in je prosim, da ga ravno tako obranjo tudi mojemu gospodu nasledniku.

Celje, 27. februarja 1893.

Z odspoštovanjem

***Jakob Berk,** dimnikarski mojster.*

Sprejem obrti.

Oziraje se na predstoječe naznanilo mojega prednika gospoda Jakoba Berka, prosim p. n. tukajšnje in okoličane stanovalce, naj tudi meni skazuje zaupanje, kakor mojemu prednika in naj si bodo v zavetji, da se bodem vedno potrudil jim solidno postreči ob vsaki priliki.

Ker dosedaj ni bilo mogoče se sporazumeti, naznanjam ob tej priliki, da ono se kosebno vsaker vsi, vljudi in okoliški kolge sporazumeti in se razdeliti na posebne okraje, tako, da je bolje zagotovljena varnost proti ognju in omogočena solidna postrežba, ter bodemo opravljali po sledečih krajih razdeljeni dimnikarska dela.

Jaz tedaj prevzamem osim p. n. naročnikom, katere je imel do sedaj gospod Jakob Berk in ono v Celji v Šolski ulici in vsa Breg v okliši sledeče vasjake, katere je imel do sdej gosp. Franc Fuchs, Dalje bodem opravljal dimnikarska dela v okrajih od Latnikovega mesta: Freisaberg, Fraathof, Levec, Dretinja vas, Arnejo vas, Petrovče, Vel. Pirešica in Gaberje, Kasaze, Lisaje, Zabukovje, Grušje, Zolec, Gotovlje, Plevna, St. Peter, St. Pavel, Prapotnik, Novi hlaker, Pečovje, Brandorfe, Samoy, Stranski, Gomilsko, St. Jurij na Taboru in trg Vransko.

Istotemuo odstopil je gospod Jakob Berk gospodu Karolu Fuchsu dimnikarju v Šoštanji sve kraje v okrajih Gorenjegrad in Šoštanj.

Gospod Franc Fuchs, dimnikar v Celji je pa prevzel od gospoda J. Berka kraje: St. Jurij ob j. žel., Tržnje, Skofja vas, Vojnik, Novacerkev in Dobrna.

Priporočam je pa tudi slov. rusk sporazumljivih gospodov kolegov v sosjih okrajih tudi v kakem drugem kraju postreči.

Z odspoštovanjem

***Josef Valenčak,** dimnikar, Celje,*

Brunengasse 8 (Zimskova hiša).

(30) 2-2

11 goldinarjev franko do vsake delne postaje na Štajerskem poslan, ako se naročite ažlje za ta častik, stane pri tem en modrec za perseh (Federnstreiter). Ti modrci so solidno iz najboljše trdne narejeni, imajo po 20 dobro vsnanih, svežih perov iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapetirani in močnim platnenim cvilkom prevlečeni ter pri najnižji ceni do 15—20 let sveseli peper ne zakrivajo. — Pri naročilu v delnje zamani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi na 11 gld. dobro, fino dopolnjen, tapetirani modrec na perseh, je pač neumetno Superesi malovredno nadomestke, kakor Šiftete Sinnica, slamnice itd., kateri poseveno namesto, imati dobro postelje na vstrajnji.

ANTON OBREKA,

tapetar v Ljubljani, Kolodvorska ulica 4.

Ta domača, edina narodna tvrdka te stroke na Slovenskem bodi slav. občinstvu najlepše priporočena za nakupovanje **blanik, sodnikih garnitur, divanov, stolcev, prepeg, vogalnikov** in vsega v tapetniško obrt spadajočega dela. Ceniki s podobami zastonj in franko. — Hitra in poštena postrežba, nizke cene, prosebno pri bolnikih in obrtnejih narodilih.

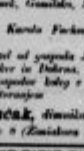

Otroški vozički

jako elegantni fini, in modni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah kakor rudeče, modro, sivo in zlatno po **gld. 8.50 9.—, 9.—, 9.—, 10.—** in višje po vsaki ceni do 25 gld.

Pri meni je najcenejši kraj za kupovanje otroških vozičkov. (30) 25-11

Izdajatelj in urednik **Dragotin Hribar.** — Tisk Društvene tiskarne D. Hribar v Celji.

strupeno roso pregnajati z drugimi sredstvi ne samo pri tvi in pri sadju, ampak celo pri drugih sadežih — vendar tega naši visoki nemški in nemškutarski politiki ze sprevidjo ali sprevideti nočejo. Namesto da bi se v prvi vrsti le o teh zadogah in sredstvih zuper zje posvetovali v vseh zbornicah, tirajo neverbno nemško politiko povodi. Ali ni že mar strakna beda med ljudstvom, da zapuščа lepe naše vinske kraje okolo — Maribora in gre v — Brazilijo?! In vendar se v naši deželni zbornici o tem ne bodo toko sočutno posvetovali, kakor se je tisti da bodo strastno postopali pri posvetovanji o uradnem jeziku naših kmetskih slovenskih občin. Bati se je, da hočejo poslanci nemški in nemškutarski poznanati koroški deželni odbor, ki ukazuje poštenim slovenskim občinam, da naj 2 njim le nemško obtožeje, ali celoveškega okrajnega glavarja, ki se je predrznil slovenskega župana kaznovati radi slovenske vloge, ali nadzga Končnika, katerega se ni le nemško ubožno spričevalo pravo. Deželni odbor štajerski najbrže dobi vtisnih od slovenske občine na Štajerskem slovensko vlogo, katero skoro gotovo vselej nemško reši. Že se nu dozdeva, da se nemška rešitev slovenske vloge ne vjema z njegovo vestjo (že tudi je komuta v tej točkii in a postavami. Za to se je pa obrnil letos do cele zbornice deželne, da bi to njegovo postopanje potrdila. Drugače si ni tega korska deželnega odbora ne morémo razlagati; kajti z vsemi nemškimi občinami je on gotovo že zdaj nemški dopisoval in bode tudi v bodoče — in če ma je slovenska občina poslala nemški dopis, gotovo ga ni v koš vrgel, marveč nemško rešil. Mi si torej ne moremo tega predloga drugače razlagati, kakor da hočejo s pomočjo deželnega zbora nemškino našim slovenskim občinam, našim slovenskim kmetom vsiliti. Zoper ta napad na naše narodnost, zoper to nasilstvo, da bi naši slovenski župani, ki nemško ne znajo, vendar le nemško deželnemu odboru dopisovati morali — zoper tako krivico se morajo naši slovenski poslanci vpreti z vso odločnostjo, z vso močjo.

(**Premembe šolskega zakona**) — pike so nam iz šolskih krogov — kakoršna predlaga vlada štaj. deželnemu zboru, bi res zlajšala delo c. kr. okrajnim glavarjem in nadzornikom, toda na korist ne bi bilo nadenu narodu in učiteljem sploh ne, niti slovenskim niti nemškim. Okrajni šolski svet bi potem obsegal celo okr. glavarstvo, v njih ne bi bilo tako mnogobrojno zastopano in tudi učiteljstvo bi v njih imelo k večjemu dva zastopnika. Ves predlog je pač mala centralizacija, katere nikakor ne moremo priporočati slovenskim poslancem, da bi zanjo glasovali.

(**Premembe pri učiteljstvu**.) G. J. Benko, učitelj v Prihovi, je šel k sv. Jurju na Ščavnici. Na njegovo mesto je prišla gospica učiteljica J. Poglič iz Koroškega, ki ni izpraznna iz slovenščine. Čudno! V pokrj sta stopila gg. učitelja: J. Majer v Pernicah in J. Škoflek na Bistrici. Umrl je g. R. Škerjanec, nadučitelj v Makolah.

(**Ormoško učiteljsko društvo**) zboruje 6. t. m. v Ormožu.

(**Železnica od Sp. Dravberga do Ljubljane**.) Kakor kažejo obravnave štajerske dežele z vlado, vtegne se zidati najprvo železniška proga od Velenja do Kamnika, potlej pa še od Velenja do Sp. Dravberga. Morebiti postane ta proga državna, kakor se je te dni že podržavila kamnička železnica.

(**Konje bode za vojačine**) kupovali 6. t. m. v Ormožu, 7. t. m. v Mariboru.

(**V Podcredi**) je bil obilno obiskovani sv. misijon.

(**Edinost**.) katol. politično društvo v Vojniku, napravi v nedeljo dne 23. aprila t. leta društven shod in veselico. Igrala se bode tudi veselogra „Župan". Podroben načrt objavimo prihodnjič.

(**V Vojniku**) umrl je dne 24. marca t. l. g. M. Kirchnayer, posestnik in že bog da zadnji nemški nadučitelj kraj. šol. sveta vojniškega. Bolehal je skoro dve leti za vodenico ter ma je moral zdravnik v tem času 27 (sedem in dvajset-krat) vodo odvediti! — Mož je bil rojen Nemec, toda ohnašal se je naspreti Slovencem dosti lepše in boljše, kakor pa to zna kakov „posilni nemec" ali nemškutarček. — Naj v miru počiva!

(**Jubilejnih grobov**) ste lažni koli pri sv. Petru pri Radgoni in pri sv. Duhu v Ločah, ki ste nedavno dobili od „Izteferajna" nekaj milodarne podpore. Ali jima bode to kaj zaleglo? Dvomimo.

(**Na Ojstrem pri Trbovljah**) dogodil se je pomemben slučaj. Dne 23. marca prišli so na Ojstro cigani-godci. Oni dan popival je doma kovač I. Gorejšek. Ko zagleda cigane vsi jim naj zagodejo kako okrogło, da bode on plesal s cigansko. Cigarska se brani, da ne gre, ker je pust in je prepovedano plesati; a kovač ve nočuje: Kaj pust, pust je za tistega, ki nima novcev v žepu, jaz pa imam cvonk in me ne briga pust. Res se je začel vrteti s cigansko, a mahoma se ma zvrti v glavi in telebi mrtev na tla.

(**Čudna onakoprevnost**.) Trbovlje so gotovo jedna največjih občin na Spodnjem Štajerskem. Spodobilo bi se, da bi bila ta občina trg. Uvideli so to potrebo poprej vsi magotci te občine. A občina je bila poprej v nemškutarskih rokah, kar pa se je letos preobrnilo. Napravila se je poprej prošnja do prevritlega cesarja, da bi naklonil to prednost občini. Podpisali so to prošnjo vsi odborniki občine. Med temi je bil tudi razvnetelj Terpotitz in vitez Gosslet. Prošnja izročila se je c. kr. okr. glavarstvu v Celji, da se odpošlje na pristojno mesto. Čakalo se je dolgo v najboljši nadi, da bode prošnja vdilana, ker ni nobenih zaprek. Pa kaj se vse na svetu ne pripodi. Sedajni gospod župan Ferdinad Roš skoraj svojim očem ni mogel verjeti, ko je zagledal mesto odloka, to prošnjo pri okrajnem zastopu na Laškem, kteri se vpraša po mnenji glede te zadeve. Poprej za to strar tako navdušeni gosp. razvnetelj Trpotitz vstal je prvi, ter je jel odgovarjati, da bi se sploh predložilo presv. cesarju. Gospod župan Roš zavrnil ga je prav temeljito in ma povedal, da obhajuje, da je gospod razvnetelj tako kratkih misli in da bi se vsak pošten mož sramoval, to kar je pred nekoliko časa podpisal kot najpo potrebo, potem preklicovati in se tako smešiti. Gospod razvnetelj je sicer molčal, a vsakdo je vgnal, da se gospod Terpotitz niti sedaj še ne more prav zavesti, da je občina kar hkrati se tako temeljito predragačila, ko je on in poprejšnji župan vendar sanjal, da to nikdar ne bode mogoče. — Čudno je le to pri vsem tem, da je prošnja prišla mesto na Dunaj v Laški trg. Radovedni smo zelo, kaj se bode vkrenilo, o čemer hočemo izvestno poročati.

(**V Rajhenburgu**) snuje gasilno društvo, kar je zelo hvalevredno, toda z nemško komando. Ali snovatelji potrebnega društva ne vedo, da se dobi poduk za slovenske ognjegasilce le v slovenskem jeziku? Že nekaj let je, odkar je tako kajtitco izdal g. Mrhar v Dolenjirasi pri Ribnici na Kranjskem. Drugo spisuje ravnokar g. Ahčin v Ljubljani.

(**Državni jezik na rajhenburškem brodu**.) Ta trod je letos dobro prenovljen; tudi od vhale potrjen cenik je lično spisan v slovenskem in nemškem jeziku. Pa čeravno je na njem slovenščina na prvem mestu, vendar je potrebilo tega cenika spisalo c. kr. okrajno glavarstvo kriko le v — prihodnjem državnem jeziku.

(**Častno obhodstvo**.) Veleuženi naš rojak, pref. g. dr. Jožef Murkec, lav. in sekov. konsistorijalni svetovalec, imenovan je častnim občanom v občini Trnovci zaradi njegovih obilnih zasług za cerkev, šolo in župnijo Sv. Križa v Slov. goricah. — Krasno diplomo izdelala je tiskarna g. D. Hribarja v Celji.

(**Ljubno**.) Dalec okrog je znana in slovela bolja pot sv. Frančiška Kaverija v gornosavinjski dolini pri Gorajemgradu. Znana po kinkem je lepa cerkev sv. Frančiška Kaverija na Stratheu gréti, ki gornosavinjsko dolino krasno lepša, in se popotniki nasmeji, kateri iz rečkega polja proti omenjenemu kraju po okrajni cesti potuje. Toli mene je prikazoval dohtela, da sem bil v letošnjem zimskem času v insenovani cerkvi pri nedeljski službi božji, ker ma je mečno zazvonilo to svetišče božje, vse je, kakor bolj velčastno biti ne more; nekaj pa me je vendar med službo božjo motilo, to je slabo petje, in slabo igranje orgel. Želeti bi tiho, da bi se to slabo igranje orgel in slabo petje v kratkem času na boljše obrnilo.

(**Sodarejsko društvo za šoštanjski okraj**) ima dne 9. aprila t. l. ob 3. uri popoldne v čitalničnih prostorih v Šoštanji svojo glavno zborovanje ne sledečim dnevnim redom: a) Pozdrav predsednika. b) Poročilo tajnika. c) Poročilo blagajnika. d) Volitev novega odbora. e) Predavanje o sadjereji. f) Razni nasveti. Pa dovolenem dnevnem redu bodo tudenja z izkljuđno takšnimi dobitki, koji mogo za sadjereja praktični pomen. Ker nameravamo to na celi okraj tako vsiano društvo si tudi pripraviti potrebno trtnico za vzgojevanje amerikanskih trt, treba nam je torej za to blago podvzetje zdatno gmotno podporo. Prijatelji sadjerstva vinorejci! podpirajte društvo po mogočnosti; kar pa v prvi vrsti s tem pokažete, da se tega zborovanje v prav mnogobrojnem številu vdeležite in tudi vsake sosede za to vabno reč spodbujate, navdušujete in pridobite.

(**Izgišina pri Ptuji**) postala je radi rimskih izkopin zelo imenitna. Pri kapelici sv. Roka našli so mnogo grobov in dva krasna monaštiaka, katera sta služila v odtjanje mrtlev. Kopije so že zadelje in ubeni prof., cesarski svetnik Stombathy pribakaje mnogo lepih reči. Izkopine so iz časa Claudiusa.

(**Žid M. Friedrich**) ne bode sprejet kot občan v občino Rentje pri Ptuji. C. kr. okr. glavarstvo uvidelo je, da se bili župan in odborniki zapeljani po tajniku, kateri je hrž ko ne, užival posebno naklonjenost žida, ki se je hotel vriniti v občino in vsled toga 29. marca sklep razveljavilo. Tajnik primesel je spisan zapisnik k seji in ga med drugim dal podpisati obč. odbornikom. Poizvedelo se se ke druge „lope" stvari o židu.

Druge slovenske novice.

(**Slovenska posojilnica l. 1893**) Mlada posojilnica v Vitanji, ki deluje že le 3 leta, je imela lani že 142.091 gld. prometa, izkazala 459 gld. čistega dobička in ima že 1556 gld. reserve. To kaže, da je zavod v spretnih rokah. — Obširno je poročilo mariborske posojilnice, ki dela za celjsko posojilnico najrečje kupčije; kajti imela je lani že blizu 1 milijon prometa. Zato je pa izkazala tudi 11.186 gld. čistega dobička. Njen društveni fond znala že čez 33.000 gld. Ta posojilnica ima razen velikega številu hranilnih vlog 121.000 gld. lastnega premoženja a katerim razpolaga. — Tudi od dveh kočeških posojilnic, ki se morajo boriti z raznimi neprilikami in ovirami, dobili smo tudi že letne račune. Od tah kaže račun posojilnice v Glinjah 77.979 gld. prometa, 190 gld. čistega dobička in prihranjena zaloga 908 gld. — Posojilnica v Djekčah je imela skoro 76.000 gld. prometa in 292 gld. čistega dobička ter 980 gld. reservnega fonda. Lepi vspehi za zavoda ki delujeta le v prostih vasah in mali njuni okolici.

(**„Slovenski Narod"**), naš prvi slovenski dnevnik, praznoval je 1. aprila petindvajsetletnico. Ta dan l. 1868 je začel nastopć v Mariboru izhajati po 2krat na teden pod uredništvom rajnega Tomšiča.

(**Družba sv. Cirila in Metoda**) najmnožji podružnici, navdušenih rodoljubkinj in vrlih rodoljubov v Tolminu, sta priđele zopet delovanje tako vspešno, da sta prav posmemnja vredna vzgled potrtovalnega domoljublja vsem prijateljem slovenske mladine. Ženska podružnica (prvomestnica g. Alojzija Ivančič, blagajničarka g. Josipina Vrtovec) nam je za l. 1893 poslala 300 gld., moška podružnica (prvomestnik v. č. g. dekan Krapelj, blagajnik g. A. Vrtovec) pa 100 gld. tudi za l. 1893. — Pokrovitelji sta postale ženska podružnica v Kamniku in „Narodna čitalnica" v Kranji, 100 gld. pokrovitelj ime za žensko kamniško podružnico je tako nabesnih pri zadnji veselici obeh naših vnetih tamošnjih podružnic, in prejeli smo jih po blagajničarici g. Kristini Janežičevi, 100 gld. pokrovitelj ime za kranjsko čitalnico je pa poslal predsednik, g notar Viktor Globočnik. Dalje so nam že naklonili: č. g. Ivan Cotelj, kaplan v Kanfanaru v Istri, za pirne 20 gld., kmetski posojilnici v Ljubljani in na Vrhniki po 20 gld., okrajna posojilnica v Kamniku

10 gld., g. A. Virant v Novem Mestu 6 gld. 10 kr., naterazih v veseli družbi v Mirni peči pri gostovanji g. Josipa Rusa, posojilnici v Glinjah in za Suhi na Kroškem po 5 gld., g. Bayr, tajnik, in g. V. Jenko, kontoler ljubljanske kmetske posojilnice, po 5 gld., g. M. Hrovatin v Vipavi 4 gld., nabrane v veseli družbi pri Dobravčevih, g. J. Bahovec, kaj gorčni komptorist v Ljubljani, 4 gld., nabrane v gostilni F. Romšana na sv. Jakobu trgu, veseli družba v Oliševku 3 gld. in č. g. F. Bencelj, župnik v Dragogoah, 1 gld. 60 kr. kot dar tamošnjih Mohorjanov, g. Peter Milk, knjigovodja iz Žalca pa 1 gld. Čast. rodoljubkinjam in rodoljubom ob bistri Sotli, pod ponosnimi kazamiškimi planinami in v starodavnem Krnji, našim lepo napredujočim posojilnicam in vsem dragim darovalcem iskrena zahvala! Naj njihov vzgled navdušuje po domovini, da bode družba sv. Cirila in Metoda pravi žrtvenik, kamor polagajmo darove v ime sv. vere in naroda! Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(**V Ljubljani**) se imeli 30. marca posvetovanje stalni odbor deželne učiteljske konferencije in č. kr. okrajni šolski nadzornik pod predsedstvom c. kr. deželnega šolskega nadzornika g. J. Šumana. Posvetovali so se o izdaji slovenskega berila za nadaljevalne šole in o drugih zadevah; posvetovanje se je vršilo žalbog le bolj v nemškem jeziku.

(**G. K. Gelja**) c. kr. sodnik v Trebnjem, imenovan je c. kr. deželnim svetnikom pri okrožni sodniji v Novem mestu. Čestitamo vrlemu domljubu!

(**Iz Dolskega pri Lasah**) se nam poroča: Med Savo in Mozavčami leži hrib Mozovc na južni strani pa je župnijna sv. Helena, h kateri spada vas Klopce. Ta pripetila se je velika nesreča. Od hriba Mozovc odtrgala se je velika skala, katera se je civila nizdol. Z velikim truščom priletela je v neko hišo, ter predrla steno in podžala ženo s treni otroci. Jeden otrok bil je takoj mrtev in žena zelo ranjena. Vemier pa se je zavedla in z velike tedo rešila se živeča otroka, da se ničta zadušila. Prihitela je tudi pomoč od sosedov, ki je rekla nesrečne strašnega položaja.

(**Iz Krškega**) Občina je letos postavila kacih 4000 gld. v proračun za razne stroške, posebno za šole in za ceste; naklada za leto 1893. znaša 23%. Nove občinske volitve se v kratkem razpišejo.

(**Trtno uš**) bode v svojih vinogradih pregnanjal letos g. poslanec Pfeifer v Krškem z svetlenim ogljenom. To sredstvo je baje najboljše, a tudi najdražje: na Dolenjskem se mnoda že s tem sredstvom ni poskušalo.

(**V Logatcu**) je bilo velikonočni ponedeljek posvetovanje upravnega odbora „Zveze slovenskih učiteljskih društev“ o družtvenih zadevah, cachito o bodočemo občnem zboru v Mariboru.

(**Podpore za nasad novih vinogradov**) deli kranjski deželni odbor pod tem pogojem, da se prosilec s potrjenjem županstva izkaže o tem, kar je storil. Za ti nasada daje po 3 kr.; vendar več kakor 20 gld. podpore ne dobi noben vinogradnik.

(**Koroške poštne razmere**) so tu in tam tako čudne, kakor šolske in narodna. Slovensko pisana pisma, naj si bodo navadna ali celo priporočena ne prelejo z lepa na dokočeno polito. Izvedeli smo že o nekaterih takih slučajih, katere hočemo vse poštnemu ravnateljstvu naznaniti.

(**Katoliško-politično društvo za Slovence na Koroškem**) zajuljudnejše vabi k zapelovi slavnosti, katero priredi v sredo po Velki noči dne 5. aprila 1893 v Celovcu v veliki dvorani gostilne „Mašigarten“. Začetek ob 7. uri zvečer.

Slavnostni odbor.

(**O koroških razmerah**), ker okrajni glavarji Slovencem pot zapirajo v urade, interpeloval je dr. Ferjančič in drugi poslanci že zopet ministerstvo v državnem zboru. Saj ne bode nič pomagalo?!

(**V Trstu**) so Slovenci prišno pripravljajo za volitve v mestni in deželni zastop. Tako je prav! Ako se zjedinimo, postanemo močni in uplivni. — Bog daj srečo!

(**Dr. A. Gregorčič**,) državni poslanec je bo toliko okreval, da je po nasvetu svojega zdravnika dr. Al. Rojca konem prejšnjega tedna šel na Dunaj, da bi se posvetoval z zdravniki gledi na svoje daljno zdravljenje.

(**„Slovenske hrame in podporno društvo v Gorici“**) bo imelo v nedeljo 9. aprila ob 2. popoldne občni zbor v spodnji dvorani Marcinijeve gostilne.

(**Slovenski klub na Dunaji**) ima v soboto 8. aprila t. l. svoj lasti večer v dvorani „zum alten Schottenthor“, I., Schottengasse 7 z bertkom gosp. dr. Janka Pajk-a, c. kr. profesorja na Dunaji: „Spomini na župnika Davorina Trstenjaka“. Začetek ob 8. uri zvečer. K temu večeru vabijo se na Dunaji živeči Slovenci.

Druge avstrijske novice.

(**Dodelni sbori**) so sklicani: češki in italijanski na 6. april, tirolski na 12., gališki na 24., spod. avstrijski, kranjski, bukovinski predarelski in goriški na 20. aprila.

(**Pri Celovcu**) je na svojem malem posestvu umrl vsem avstrijskim narodom pravičen politik iz l. 1848, dr. Fischhof, ki se je od tega leta naprej skozi 40 let z besedo in peresom potegoval za pravo svobodo in resnično enakopravnost vseh narodov v Avstriji, kateri naj bi si svoje narodne in jezikovne zamere po vzgledu Švice pravično uredili. Čeravno Nemec, se je vendar tudi za Slovane večkrat odločno potegnil. Mož je bil redka prikazen med svojimi rojaki, ki zapeljani po svojem judovskem časopisji navalno zapačno o svojih slovanskih sodobarjanih sodijo.

(**Madjari**) se v Budapešti kar javno zagovarjajo, da bi se Ogerska popolnoma od Avstrije ločila in imela že lastno armado. Kam pride uboga Avstrija, če ima take domoljube? Madjari bi tudi ljudsko šolstvo radi spravili pod državno oblast, da bi lože vse ponadjarili.

(**Politična velika noč**) je letos, kakor že več let sem, za avstrijske Slovane bolj žalostna, kakor vesela in podobna tihemu tednu, v katerem se prepevanje „miserere“ bolje prilega kakor „alelluja“. Slovani, dasiravno so v Avstriji v večini ne morejo niti odločevati v politiki niti imeti dovolj upliva na razvoj avstrijske politike. Krivični volilni red, ki ne privoliči Slovanom z ozirom na njih število primernega broja poslancev, stara nenaklonjenost višjih krogov do Slovanov in slovanska neslonost sploh — to so vzroki, da smo Slovani že vedno na slabem, da naše pravice že vedno v grobu počivajo. Nemška levica, ta skrita pa najbolj zagrizena, in zdaj le nekoliko pololjana nepriljateljica Slovanov zadobila je žalbog bal pred veliko nečjo nekoliko nove moči. Pri vladi je bo prej vel veljala, kakor je po svojem vedenji od nekdaj zaslutila; zdaj ima pa že v zborniči predsednika, ki je mnogo od njenega mesa in krí od njene krvi. Ta bode že na tem uplivnem mestu napeljeval vodo na mlin svoje stranke in tako bode rastla moč vseh Nemcev in nemškutarjev. Slovani bodo pa vse to mirno gledali in pritrjevali molče in roke križeno drteč vsem činom z vlado združene liberalne levice. Ko bi se vsaj drugi Slovani združili, če tudi se Poljaki na strani pusté in pustiti morajo!

(**V kronah**) utegnejo davkarije izplačevati od 1. julija naprej. Državni poslanci so že bili dobili pred veliko nečjo nekaj svojih dijet v kronah izplačane.

(**Državne podpore**) se bode letos na Kranjskem po okrajnih glavarjih 15.000 gld. med podpore potrebne razdelilo.

(**Zvezni telazji**) po 1 gld. 50 kr. bodo vzeti iz prometa.

(**Nov drobiž**), vinarji iz bronza, in desetice iz nikeljna bode v kratkem začel kroditi.

(**Na Tirolskem**) bode letos deželna razstava, katero bode v jeseni obiskal tudi naš presvetli cesar.

(**Na Tirolskem**) bodo v jeseni postavili Andreju Hoferju spomenik.

(**Čeki**) se zdaj potegujejo, da bi dobili v Pragi svoje najvišje sodišče. Napotilo jih je k temu najvec to, da se je hotelo pri najvišjem sodišču na Dunaji nemeško jezike ob prejšnjej veljavo spraviti. Vaaj je o tej zadevi tudi poslanec Klun v državnem zboru vladi vprašal, zakaj se je hotelo slovanskim jezikom škodovati.

(**V Budapešti**) je umrl kneežni general Edelsheim Gyulai (Žilaj).

(**Madjari**) se zopet zaganjajo v sedmograjske Rumune, in so nedavno uredniku rumunskega lista v jeko obsodili. Madjari, ki govoré toliko o svobodi, je za nemadjarske narode ne poznajo.

Ogled po širokem svetu.

(**Na Nemškem**), kjer se vsled revččine ljudje tudi tako zelo v Ameriko preseljujejo, da primanjkuje poljskih delavcev, prišel je v neki skupščini čuden govornik na to misel, da je razvetovat naselitev afrikanskih zamorcev v Evropi za poljska dela.

(**Italijanska kraljevska dvojica**) bode praznovala srebrno poroko; pri tej priliki ja bode obiskal tudi nemški cesar.

(**V Moskvi**) je nekdo vstrelil novega župana tisti dan, ko je bil izvoljen in slovesno vpeljan.

(**Na Kitajskem**) so zopet v nekem kraju kristijane preganjali.

(**V Braziliji**) je bila zopet vstaja.

Dopisi.

Iz Starega gradu. (Na veliko soboto.) (Izv. dop.) Gospod urednik! Torej tovariša sem dobil, počivavška na Šmiklavškem hrbu. Niž prav ne zapsam temu sosedu. Zdi se mi, da je le zato obiskal počivavšku radevino, da bode mene lažje drugal. Naj mu bo. Saj veste, da beseda besedo prinese, pes pa kost. Morebiti bova oba vkupe vendar vrsni pogodba.

Poslednjanko sonce izvabilo je pretekle dni zopet mene iz brloga. Oblekli sem kožuno in kožušček in na razvalinah Urbovega gradu dal sem si pregrevati stare svoje kosti. Z veseljem sem gledal po lepi naši savinjski dolini, ki je lelala pod snenoj peljanja, kakor bi se smejala. Je pa tudi lep razgled ta. Savinja, ki se vleče kakor srebrn trak dekletu od vrha pa do tal, prihiti iz slovenskih gornjih krajev in ali se mi, da se ji mimo „nemškega“ Celja posebno mudi: ile le tam pri vsli „Dijani“ se zopet malo odhlane in spočije. Kako priserčen bi bil ta bolji kraj, če ne bi tu pod mensj stalo nesrečno Celje, ki se mi zdi, kakor kmnik petelinov.

Gospod urednik! Rad imam Savinjčane. Zato pa me je pri srcu bolelo, ko sem videl, da je potrebni pobar tako onesvetil ubuge Št. Ruperčane. Dobro srce imam, veliko bolje srce, kakor vaši mestni odborniki. Izvedel sem namreč, da ste hoteli celjski Slovenci tudi v gledišču za gospodice napraviti tako zekakšno slovensnost, pri kteri bi se bilo mnogo denarja zabralo. Izvedel sem tudi, da ste le prav poštno prosili. Nemci pa so vam tako rekoč vrata pokazali in so rekli, da nočejo slišati slovenske besede.

Vidite tako so ti „nemški“ Celjani. Pa kaj pravim „nemški“. Kakšen Nemec je, da le enega zgrabim, tisti Lojzek Balant, ki tako rad Slovencem zabavja. Tam v Žalmberku je mati njega in njegov okrogli trebušček povila, v Novem mestu se je učil kose in metlke prodajati in zdaj ga predstvija Savinjska dolina. O Lojzek, Lojzek!

Ali naj Vam že kterega druzega izberem. Nikari me ne silite! Če le malo vrhno kdo tem „nemškim“ Celjanom postrežem se svojim pipčem, pa najdem takoj pod kolo pravega Slovenca. Sam Jožče in Pepi Rakuš, ki bi rada medvedove kože po gošči nosila, čuvita, da se jima že slovenska kri po žilah preseja.

Ali kaj ta dva; poznaliste, da je že

„Mej Dolžek Peter
Ki pleše, ko vetar“

nazrcé Peter Kozinik začel nekaj renegatiti, odkar mu je deželni šolski nadzornik Zitzeller pravo bil prišpal in odkar Knittel zale fante manere uči. Saj veste beseda Knittel pomeni po slovensko cepec. Toda upanja ke nisem izgubil. Iz pa jona sem izvedel te dni, da je Peter svojega gospoda trikrat zatajil in trikrat v tem letu je tudi mej ponemčljaki Peter ke svoj narod zatajil. Pričakujem pa, da bode enkrat v se šel in se bo zjokal nad svojimi grehi.

Vidite gospod urednik jaz mnogo in že več vem. Tujci iz Celjani prihajajo na moj stari Grad in mlekarice prezalajo svoje kože mimo mojega brloga in mi mnogo poredo. Motijo me tudi pri mojem daljnjem gledu, zato ga ič tako z veseljem ne obračam. Ali kedar bote začeli ko-

pati za vaš Narodni dom, takrat ga bom zaslonil na cesarja Jožefa trg in nebesnega kamna ne bo priletel zidar brez mene. Kedar pa bodete odprli tisto veliko hišo, takrat tudi jaz prikrevsal iz Starega grada, da me ne bojo poprej poslali tje v Gabonje z nosom nemšjo podpirat. Bog daj, da le učaka tiste čase nadaljiva krtača, Vaš udani puščavnik.

Iz Šaleca. V nedeljo dne 5. t. m. predstavljala so je v prostorih gospoda J. Hausenbichlerja v Žalci, v prid šolske bukvarnice, otroška gledališka igra „Star vojak in njegova rejenka.

Gospod Petrišek „star vojak", je kakor znanem izvrstno igral, a tudi otroci: Anika Žuža, in Anika Lorber, Jug. Klokočovnik in dr. so prav dobro igrali ter moremo gospodu Petrišku za tem lepem uspehu čestitati.

Po igri pel je naš mešani zbor več pesmi izvrstno.

Navdušeno občinstvo je z burnim ploskom po vaski pesmi se zahvaljevalo za ta izborno prijeten užitek. —

Pri veselici sodeloval je iz prijaznosti tudi gospod baron Gratschreiber, kateri nas je s svojim izvrstnim igranjem na glasoviru razveseljeval.

Cela veselica je izvrstno tudi v gmotnem oziru izpala in naj bode vsem sodelovalcem takaj izražena prserčna zahvala.

Dne 25. marca pa so priredili žalski diletantje v prijaznim sodelovanjem gospoda barona Gratschreiberja, pevcov celjske čitalnice in tamburaškega zbora „Celjskega Sokola" v prid ubogim pogorelcem kostruperškim v gostilni g. J. Hausenbichlerja v Žalci „Beseda". Igra „Star vojak" prozvajala se je v popolno zadovoljnost navzočih. O igranju njih, govoriti nam je ke enkrat že poprej res'no. Isto tako šel je baron pokvalo gospod baron Gratschreiber za svoje izvrstno igranje na glasoviru. — Poveem nekaj novega pa je bilo za Žalec tamburaški zbor „Celjskega Sokola". Kolikega upliva je ta slovanska godba na Slovence, pokazalo se je pri vaski točki. — Da pevci celjska čitalnice niso zaostali za drugimi točkami ni nam potreba omenjati. Posebno lepo je popeval solist g. Bela Stabec. Deklamacija „Stara Bolgarka", katero je prednašal s finim okusom in prav premišljenim poudarkom gosp. Anton Potrišek gasila je marsikaga do solz. Igra „Hamlet" v prvem nadstropji" prozvrščila je mnogo smeha ter so vsi predstavljalci bili na svojem mestu.

Da je bil pri takem programu gmotni vspeh povoljen je umevno. Nabralo se je nad 150 gld., kateri se bodo po odbitku stroškov izročili poseročenocem.

Žalec pa je nopet pokazal svoje narodno lice, in prebivalci njega pa dobro srce in ljubezen do bližnjega.

Iz Trnovelj pri Celji. Sprejmite gospod urednik nekaj vrstic tudi iz naše občine v cejnji svoj list „Domovine". Vedno kadar prejmem ta list, se posebno radujem. Le to sem silno pogrešal, da od nas nikdar kaj ne poročate. Spomnil me je pa poštevanik iz starega grada, da je morda krivda to, ker nimate ta dopisnika. Pomislim se Vam jaz. Okorna je sicer roka, a srce je navdušeno za lepo naše narodno stvar in to Vam naj bode dovelj. „Domovina" pa naj nas širom sveta med vse Slovence naše šelje.

Zadnji dopis Vašega prijatelja, stare grče, tam na starem gradu, me je kar privalgoval. Ti pronesta para. Da imamo take „kerlee" in med ofaki, to bi si ne bil mislil. Pa solitt jih zna, da kar šegebe. Rad bi bil bil 14. svečana pri njem, da bi mu bil pomagal sukati „zeppelin", ker revež se je gotovo mučil pri tolikem delu. Pa dobro je opravil. Ker vidi do nas, prosil bi ga, da bi tudi k nam malo pokukal, poredal bi potem narisikaj. Jaz pa mu povem, da so se celjski nemčurji par dni pred volitvijo v celjski okrajni zastop sukali proti Vojnika in dalje, potem proti Laškemu in Šmarkavlu ter Razgori. A je potrebil popihati z dolgim nosom nazaj proti Celji. Pri nas ti „pisdpajacarji" ne opravijo nič več. Mi smo poštenci Slovenci pa tudi zavedni možje in tudi tolko vemo, kolikor gotovi Pepeti, Jukmi, Lojerji, itd. Si gospodovali in nas pritiskali ti kramarji in mešetarji ter si polnili svoje žepe, pa če Bog da, bodo jim kmalo odvzeli. Sa sicer bosajo po Celji pa tega se kar nič ne vstrašite, saj Vam bode znano, da tudi konj bije z rogami, kadar ma že sape primanjkuje. Pozriši se se zadnjič, kako jih spoštujeno in mislim, da so ostrastjeni. Če pa prišejo že katerikrat, potem chrnite se in pokažite jim hrbet, drugi rojaki, kajti Trnovljčan se ne uda in pred se bode kamen zmehčal, kakor Trnovljčan zatajil svoj narod in vero.

Ne poskusili se bodemo letos pri občinskih volitvah. Kar nas je, smo kozvine. Kakavice pa bodemo spoznali, da se je katera vrinila med nas, kar pa upam, da ne. — Gospoda župana pa prosimo, da bode tje do majnika popravil dobro ceste proti Šmarjeti in Šmrjivsi. Kajti vozili so bodemo skoro gotovo z godbo in bodo bi bilo, da bi se mogli voziti čez Spodnjo Hudinjo, znalo bi konan poditi sroo.

Toliko za danes gospod urednik. — Le ta to Vas prosim. Povejte gospodu Petru Majiću, vrlemu narodnjaku, da se mu prav lepo zahvaljujemo za one istine „Domovine", katere prejmamo po njegovi naklonjenosti. Bog ga ohrani srečnega — za drugo bodemo pa mi skrbeli.

O. M.

Iz Vojniškega okraja. Sedanje razmere. Z št. 6. „Domovine" se je nopet malo povzutilo proti Vojniku. Čisto se je ta tema delala, ker Zottlnovci nemčurji — pa Zotti ni nemčur on je „Nemec" vsaj je iz Žalca doma, njegova mati pa ni nič nemškega vedela; — pa neki Pesana po domače je nekdo v „Domovini" malo pobožal. Pa gosp. urednik! vsaj veste da Vi ne morete poveod biti, pa tudi zadnji dopisnik „Domovine" ne, ki je se le peljal in tudi časi hodil skoz nemčurski Vojnik. Mislva sva si soseda, zato sva si bolj znana. Dovolite da le jaz kaj spregovorim. Pesna, nemčurski zvonec, ki te neki tako počno se glasi le na kak klin, ali pa celó v „cigelnov" obesi da se stali — ter zopet postane pravi Slovenec, kakor ga je mati povila in vzredila dokler ni prišel med nemčursko coljsko in vojniško gosjlijo, ki ga od daleč smrdi. Na čast beatrancu J. Kobulu v Pristavi, ta je možak, se Slovenci je volil, mlajši je, pa ima več pameti, Janez kakor Jaka, če je tudi „cehmešter" slavne vojniške fare, ki bo novo cerkev delala, da bodo tudi neki trhani potem lahko šli v cerkev, ker zdaj nočejo drugim nadlege delati, ker je premajhna cerkev. Kar je bolj nemčurske robe ti imajo kuje oči na nogah pa se bojijo da ti jim kateri Slovenec v cerkvi na nogo stopil. Da se pa v krčmo ne bojijo, to pa že ve tudi Lapelnov Miha. Pa le g. Pesnu, ki se Koschuch piše, prašam Vas kaj Vam le nemčurstvo nese? Vi niste nemčur, Bog obvari, da bi Vam jaz to rekel — le podrednik ste nekaterih coljskih in vojniških nemčurjev. Tudi Vaš sosed, nekdanji župan je bil prav okoren pri zadnjih volitvah. Se le kaj Okorna sponni, kaj je govoril prejšnjemu gosp. kaplanu pri Vengušta, da je Slovenec in hoče tak ostati. — Kako imamo take moče, ki svoje besede ne drižijo — ime figa-mot je na Okorna prenalo, da bi bil „tikan" da! Ker je pa okoren naj se vpredeta s Pesanom v jeden jarem in naj vlečeta s coljskimi in vojniškimi nemčurji — pleh nemčurski in za zadnje, kaj bosta? Povem Vam drugokrat.

Iz St. Pavla v Savinjski dolini. (Razmotrenti.) — Zapustila nas je mrzla zima, ter nastopila nopet mila pomlad, ki nam je prinesla novo življenje. — Predrasnila si le samo sprožo nazaro iz zimskega spanja, ampak vzbudila je tudi St. Pavlake zaspance, kakor so nas že davno po časnikih imenovali, iz narodnega spanja. Da bi se toraj te sramote otresli, vzbudili smo se tudi mi iz tega zimskega spanja in sicer že malo poprej, kakor letošnja pomlad. Živo smo se vspeli po konci, čvrsto pogledali za drugimi ter storili mogočen korak, da bi tudi mi ne ostali med zadnjimi. —

Naženo bitri zaspanci, ampak krepko hočemo stopiti tudi mi z drugimi — naprej tje, kjer je zastava Slave — naša omika.

Pristopili smo k „Slov. Matici" in slavni odbor nam je dovolil, da se v St. Pavlu ustanovi poverjeništvo. — Sedem nas je zbor — res malo je, a nadejamo se, da nas bode sčasoma več; saj je nadega raste veliko. Poverjenikom imenoval je slavni odbor naloga mnogoznačnega g. nadučitelja Josipa Vidica po kojem spremljamo kraeno „Matične" knjige ki nam in vsakterem zelo dopadejo. —

A to le ni vse, to bi bila že malenkost za St. Pavel. Ustanovili smo si tudi bralno društvo. Že v tako prstekle zime se je iz tukajšnjih domačih moč in fantov sestavil osnovalni odbor za ustanovljenje naše tolo potrebnega bralnega društva. Vse priprave in potrjenje društvenih pravil dogude so se tihim, mirnim potom in dne 25. marca t. l. popoldne ob 4. uri bilo je prvo občno zborovanje v gostilni pri Kovaču Šribarja v St. Pavlu, pri kojem se je volil društveni odbor in sicer gg.: Janez Šribar, kovač in gostilničar kot predsednik, Anton Gojmikar, kmet v Magdaleni, podpredsednikom, Anton Kocuvan, trgovski knjigovodja, tajnikom, Valent. Trnovšek, delavski sodnik v fabriki, blagajnikom in Franc Prislan kot odbornik in namestnik. Društvo štje sedaj ute 37 udov in pristopilo jih bode še mnogo. Sklenilo se je nazočiti za prvi začetek in z cenom na prvotno stanje društvene blagajne cenoje liste in sicer: „Domovino" v Celji, „Mir" v Celovci, „Slovenski gospodar" v Mariboru, „Knotovalec" v Ljubljani, „Dom in svet" in „Ljubljanski zvon" oba v Ljubljani, ter da pristopi društvo kot nd k Slovenski Matici v Ljubljani in družbi sv. Mohorja v Celovcu. Ko se bode društvo bolj utrdilo in bode blagajna v gmotnejšem stanu naročili se bode še drugi slov. listi in nakupilo ve drugih knjig. —

Zborovanje vršilo se je lepo dostojno z jako velikim zanimanjem in navdušenjem ter je upati, da bode društvo krepko brez vsakega raspora in v lepi odinosti vspevalo in delovalo vpriel ljudstva.

Kadar nastopi lepi letni čas vrišlo se bode slavnostno otvorjenje b krijm se bodo povabili vnanji prijatelji bralnega društva, ter tudi upamo in se zadejamo mnogobrojno udeležbe. — Bog podpiraj to naše novo ustanovljeno bralno društvo, ki nam bodi za Št. Pavel druga ljudska šola za odrasle. Ker sem ravno prišel do šole, naj še omenim o lepi napravi pri naši ljudski javni šoli in sicer o šolarski knižnji posebej.

Kakor ste poprej skozi osem let, tako je v tukajšnji občini tudi pretekle zimo s pomočjo dobrosrčnih ljudi bila odprta šolarska knižnja za revno šolsko mladino. Nabralo se je v to svrho 55 gld. gotovega denarja in naturalij v vrednosti 15 gld. 28 kr., tedaj skupaj 68 gld. 28 kr. Veletrhec, gosp. Zanier, daroval je vsako leto 50 *ly* rita. Ker je pa gospa Ana Vidic, soproga tukajšnjega g. nadučitelja vse dalo pri tej knižnji iz dobrotljivosti do revne šolsko mladine brezplačno in to že skozi vseh osem let oskrbovala in vsak dan do 60 lačnih, že tudi majhnih šolodov poštolila in je ona s tem dobrodelni napravi največ žrtvovala, izreče se osmejeni gospej kakor tudi vsem drugim dobrotnikom in dazvezaljem tem potom najsrčnja zahvala in najgrešrečnji Bog plati! Vzbudili smo se torej Št. Pavelski zaspanci ter postali probujeni, da nam ne bodo več zahvijali, a zahvaljati bomo lahko zdaj drugim zaspancem — mi. Da ste mi zdravi vsi čitatelji „Domovine".

Književnost.

(„Lepa Vida") je naslov najnovejši gledališki igri, katero je spisal naš odlični pisatelj, g. dr. Vošnjak, predstavljana je bila 22. t. m. v ljubljanskem gledališči, ki je bilo do zadnjega prostora napolnjeno. Občinstvo je bilo od dejanja do dejanja bolj navdušeno in pozdravljalo z gromovitimi živiokliei g. pisatelja. „Sl. Narod" ocenjujoč predstavo, pravi med drugim: „Gosp. dr. Vošnjak je brez dvoma najboljši in najplodovitejši slovenski dramatični pisatelj, a nobeno njegovih del se ne more primerjati „Lepi Vidi", ki je pri sinočni predstavi tako lepo napela. Dejanje je dramatično živahno, zanimivo in izborno, psihološko verojatno napleteno, vse je motivirano, vse se razvija logično in nepristojno. Hvalno pa moramo priznavati, da je slovenski kolorit v celi igri skrbno varovan. Gosp. dru. Vošnjaku čestitamo prav od srca na sinočnem, zanj in za slovensko dramatiko tako častno in uspeha in le želimo, da bi obogatil naše literature le z mnogimi jednakimi deli. Radi bi dali zanje vse moderne nemške igre, kar sem jih videli na našem

odru.“ Pri tej priliki naznanjamo, da bode društvena tiskarna Drag. Hribarja v Celji že tekom tega leta začela izdavati zbrane dramatične in pripovedne spise g. dr. J. Vošnjaka in da se drama „Lepa Vida“ že tiska.

(**„Izvestja“ muzejskega društva za Kranjsko.**) Urejuje Anton Koblar. — Prvi sešitek tega dela „Izvestij“, ki izhajajo vsaki drugi mesec, imamo pred seboj. Vsebina je jako zanimiva, uredništvo v spretnih rokah g. A. Koblarja. List se bode oziral v prvej vrsti na domoznanstvo Kranjske, potem pa tudi na ono sosednih dežel, kjer bivajo Slovenci. Gotovo je naša domovina lepa, vredna, da jo bolj in bolj spoznavamo; vreden pa tudi strogo znanski list „Izvestja“, da ga podpiramo, kajti on nam bode kazal znamenitosti naše lepe domovine. Člani muzejskega društva, ki plačajo na leto 3 gld., dobivajo „Izvestja“ in dva zvezka nemških „Mittheilungen“ brezplačno. Kedor pa se naroči na sama „Izvestja“, plača dva goldinarja. Denar se pošilja „Muzejskemu društvu“ za Kranjsko.

Loterijske številke

izrečkane dne 30. marcija 1893.

Trst:	89,	76,	34,	33,	37.
Linc:	21,	20,	57,	16,	10.

Vabilo

k

občnemu zboru

„Katoliškega podpornega društva v Celji“

kateri bode

v nedeljo dne 16. aprila 1893 popoldne

v hotelu

„pri volu“ (Koscher) v Celji.

Natančni vspored priobčimo prihodnjič.

BILANCA

Južno-štajerske hranilnice v Celji

za četrto poslovno leto 1892.

Aktiva

	gld.	kr.	gld.	kr.
Posojila izplačana 1208 strankam				
a) na zemljišča	814311	55		
b) občinam	24002	28		
c) na menjice	160	—	838521	83
Zaostale obresti od posojil			7085	47
Pri raznih zavodih naložen denar:				
a) kapitala	11823	27		
b) obresti	477	63	12300	90
V poštni hranilnici naloženega				
a) kapitala	14407	64		
b) obresti	276	48	14684	12
Inventar po odbitku 10%			633	29
Vrednost knjižic in tiskovin			355	—
Vredn. listine po stanju dne 31. grudna 1892	61000	—		
Vrednost kuponov 31. grudna 1892	950	—	61950	—
Nepovrnjena pobrana odškodnina			29	93
Gotovina 31. grudna 1892			31915	37
Skupaj			968577	91

Pasiva

	gld.	kr.	gld.	kr.
Hranilne vloge od 1819 vlagateljev	918749	60½		
Kapitalizovane obresti:				
I. semestra	15017	85½		
II. „	16890	06	950656	98
Leta 1892 za I. 1893 predplačane obresti od posojil			6301	99
Rezervni zaklad			6061	72½
Prebitek:				
a) kot kurzni dobiček	144	—		
b) kot čisti dobiček IV. poslovnega leta	5313	21½	5457	21½
Skupaj			968577	91

V Celji, dne 31. grudna 1892.

Posojilnica v Šoštanji

za upravno leto 1892.

BILANCA.

Aktiva	gld.	kr.	Pasiva	gld.	kr.
Gotovina dne 31. decembra 1892	3390	16	Ustanovna rezerva	3920	—
Predplačila	8280	—	Obresti od te	296	—
Terjatve	176076	73	Ustanovni deleži	3900	—
Zaostale obresti	1750	54	Obresti za te	240	—
Aktivne vloge	4100	—	Zadružni deleži	9388	79
Obresti od teh	15	—	Naprej plačane obresti	1351	73
Vrednostne listine	383	80	Hranilne vloge	168290	88
Obresti za te	81	90	Kapitalizovane obresti	7298	51
Konto posestva	10825	40	Rezerva za izgube	8629	13
Inventar	871	63	Čisti prebitek	660	16
	205975	20		205975	20

(40) 1

7 polovnjakov

izvrstnega vina

za botelke iz leta 1885 proda

Anton Gregorič

v Ptuji (Pettau).

(42) 3—1

Štefan Boucon,

stolar

Graška cesta štev. 23, Celje

se priporoča za napravo vsakovrstnega v njegovo stroko spadajočega dela. Preverena tudi v popravo s slamo ali žico pletene in druge stole. — Cene nizke, delo solidno in trajno ter hitra postrežba. (39) 12—5

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mnogo ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

[illegible]

primere:

[illegible]

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani

v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.